मदतीचा हात

kranti Salunkhe

एका सुंदर, हिरव्यागार बागेत, मीरा नावाची एक छोटी मुलगी तिच्या आवडत्या बाहुलीसोबत खेळत होती. बागेत रंगीबेरंगी फुले फुललेली होती आणि फुलपाखरे त्यांच्याभोवती उडत होती. मीरा खूप आनंदी दिसत होती.

अचानक, तिची बाहुली एका उंच झाडाच्या फांदीवर अडकली. मीरा खूप प्रयत्न करत होती, पण ती तिथे पोहोचू शकली नाही. तिच्या चेहऱ्यावर निराशा स्पष्ट दिसत होती.

मीरा रडू लागली. तिचे डोळे पाण्याने भरले होते आणि तिने आपले लहान हात जोडून बाहुलीकडे पाहिले. तिला काय करावे हे सुचत नव्हते.

तिची मैत्रीण, छोटी सानिया, तिच्या जवळून जात होती. सानियाने मीराला रडताना पाहिले आणि तिच्याजवळ धावत आली. सानियाने मीराला विचारले, 'मीरा, काय झाले?'

मीराने सानियाला सर्व काही सांगितले. सानियाने विचार केला आणि तिला एक युक्ती सुचली. ती खूप विचारमग्न झाली होती.

सानिया धावत तिच्या घराकडे गेली आणि तिच्या वडिलांना घेऊन आली. तिचे वडील उंच आणि मजबूत होते. सानिया खूप उत्साहात होती.

सानियाच्या वडिलांनी मोठ्या प्रयत्नाने झाडावर चढून बाहुली खाल आणली. मीरा आणि सानिया दोघेही उत्सुकतेने पाहत होत्या. बाहुली खाली येताच त्यांच्या चेहऱ्यावर आनंद फुलला.

मीराने आनंदाने बाहुलीला मिठी मारली. तिचे डोळे अजूनही ओले होते, पण आता ते आनंदाने चमकत होते. तिने सानिया आणि तिच्या वडिलांचे आभार मानले.

मीरा, सानिया आणि सानियाचे वडील बागेत एकत्र हसत होते. मीराला समजले की मदतीचा हात नेहमीच जवळ असतो. त्यांच्या चेहऱ्यावर समाधान दिसत होते.

त्या दिवसापासून, मीरा आणि सानिया अजून चांगल्या मैत्रिणी बनल्या. त्यांनी एकमेकांना मदत करण्याचे वचन दिले. त्या दोघी आनंदाने बागेत खेळत होत्या, सूर्य मावळत होता आणि आकाश नारंगी रंगाने भरले होते.